

gelse: Jeg forstår godt synspunktet. Det er jo faktisk sådan i dag, at de, der er prøveløsladt, kan varetægtsfængsles, hvis de overtræder vilkårene for en prøveløsladelse. Så meget desto mere grund er der til at gøre det, når de pågældende undviger.

Jeg vil medgive hr. Bjørn Elmquist det dér med de stærke fanger, og vi kan da godt ændre det næste gang til negativt stærke, for der kan jo naturligvis være positivt stærke fanger – det ved vi jo, at der har været gennem årene – som påvirker fængselsmiljøet positivt.

Jeg vil godt sige tak for støtten, både til hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti og til hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet. Vi er meget enige i de betragtninger, hr. Tom Behnke kom med, specielt om den hurtige afsoning. Vi mener også, det er det, der har den største pædagogiske effekt. Der skal være en synlig sammenhæng mellem de forbrydelser, man begår, og de sanktioner, der idømmes.

Som sædvanlig, havde jeg nær sagt, var hr. Søren Søndergaard jo meget fordomsfri i sin måde at behandle forslaget på, gik til sagen uden at se på, hvem der var kommet med forslaget. Jeg var specielt glad for tilslutningen til weekendfængsler, også kombineret med samfundstjeneste, og forslaget om natfængsel. Jeg synes, det er en spændende tanke.

For nu at drille lidt så vil jeg sige, at dette med selvstyre kunne der jo være meget i: at opdrage de indsatte til social adfærd. Det er vel også noget af det, der ligger i den vedtagelse, vi har stemt for i dag. Jeg ved så ikke, om hr. Søren Søndergaard – det sad vi og diskuterede lidt, den konservative ordfører og jeg – specielt tænker på selskabstømmere; men det kan vi måske få et svar på.

Så rammer hr. Søren Søndergaard jo egentlig ned i dette med: jamen er det virkelig rigtigt, at det er de værste varylere, der skal over i nogle nye fængsler? Det står ikke helt så firkantet. Jeg vil godt sige til hr. Søren Søndergaard: Det er tænkt igennem, og vi er ikke hundrede procent afklaret. Men det, der selvfølgelig er problemet, er jo, at det ikke må blive betragtet som en belønning, at man kommer til de nye fængsler. Men det, vi selvfølgelig ønsker i nye fængsler, er jo en større teknisk sikkerhed, og det ville jo være mere muligt.

Når vi nu får det analysearbejde, kan vi selvfølgelig diskutere, om der er mulighed for – men jeg tror, det bliver vanskeligt – i stedet for at sikre de gamle fængsler til en masse penge

og så sætte de pæne fanger over i de nye fængsler. Jeg tror, det økonomisk bliver en meget dårlig forretning, men jeg kan godt forstå hr. Søren Søndergaards tanke.

Jeg forstår også godt – det var Bjørn Elmquist også lidt inde på – det dér med, at man skal passe på med, at man bare foretager en frihedsberøvelse eller en ændring i de disciplinære sanktioner osv., fordi noget må befrygtes. Men det er jo klart, at det udtryk, som også er kendt fra retsplejeloven, naturligvis skal sammenholdes med, at der er nogle erfaringer, der gør, at man må frygte for fremtiden. Der er en prognose, der bygger på en diagnose, der bygger på noget empirisk. Det siger sig selv, at det ikke bare kan foretages ud af den frie luft.

Jeg synes, at jeg kan tillade mig at konkludere, at nok har vi stadig væk ikke flertal for det forslag her, men vi er dog nået lidt længere end sidst.

Og fru Else Marie Mortensen kan jo godt sige, at det er genbrug. Ja, naturligvis er det genbrug, for det, vi mener, har vi selvfølgelig stået ved i år og sidste år og forrige år, og det står vi også ved næste år. Så vi anser det ikke for noget negativt, at det er genbrug. Det er kun udtryk for, at de holdninger, vi har, selvfølgelig manifesterer sig i de beslutningsforslag, vi fremsætter her i Folketinget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Fru Margrete Auken sagde, at hun ikke var tilfreds med de svar, jeg har givet hidtil, når det drejer sig om den elektroniske overvågning, om afsoning i hjemmet, og jeg tror, at der lå i det, at jeg efter vores fælles besøg i den svenske kriminalforsorg sagde, at man godt kunne overveje baggrunden for, at svenskerne har valgt den elektroniske afsoningsmodel, og det kan hænge sammen med, at de ikke har nogen permanent samfundstjeneste som afsoningsmodel. Den kørte de som et forsøg, men de gjorde den ikke permanent.

Vi gjorde den permanent i Danmark, og vi har været enige om i de to regeringspartier og SF, at vi skulle sørge for at bruge samfundstjenesten og endda også vedtage nye muligheder for anvendelse af samfundstjeneste, specielt her i sidste samling i forbindelse med kombinationsdomme.

Så det, der har været mit svar hidtil, var, at vi ikke måtte importere den elektroniske hjemmeafsoningsmodel som noget, der skulle erstatte samfundstjenesten. Det er vi helt enige om.